

Κουεσός

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ **“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”**
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2019

101

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”

Ταχυδρομική διεύθυνση:
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ.20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β' Χρόνος ΙΓ'
(Περίοδος Α': 1994-8)

Τεύχος **101** (147)
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2019
Συντάσσεται από μαθητές
των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια της
Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα
Τηλ: 210- 6443.294
ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

Περιεχόμενα

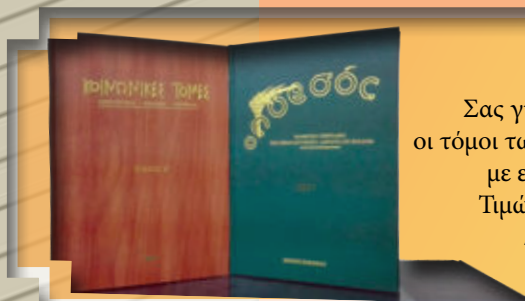
- 3 *Επένδυσε στην εμπιστοσύνη Του*
- 4 *Η μάνα (ποίημα)*
- 5 *Αφήστε με να ζήσω*
- 6 *Φιλοθέη Μπενιζέλου η Αθηνιώτισσα
(Βιβλιοπαρουσίαση)*
- 7 *Περπάτησε μαζί μας η Κυρά...*
- 9 *Μαθητεύοντας κοντά στους αγίους*
- 10 *Νέο Συλλαλητήριο για το Μακεδονικό
(Η συμμετοχή του Σχολείου μας)*
- 12 *Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας*
- 15 *Περιβαλλοντικό: Νέα από τις
συναντήσεις μας*
- 16 *Από τους σοφούς Ιεράρχες Συμβούλες
ζωής*
- 18 *Φιλολογική Γωνιά: Τι σημαίνει
πραγματική ευτυχία;*
- 20 *Μιλάμε σωστά ελληνικά;
(Πώς να προστατεύουμε και να μην
υποβαθμίζουμε τη γλώσσα μας)*
- 21 *Η φίλια: Είναι απαραίτητη στον άνθρωπο;*
- 22 *Δελτίο Ειδήσεων*
- 23 *Οι «Σπίθες» του «Πυρσού»*

►Εικόνα εξωφύλλου : Εξόρμηση στο

χιονισμένο Μαίναλο

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σας γνωστοποιούμε ότι κυκλοφορήθηκαν βιβλιοδετημένοι οι τόμοι των περιοδικών «Κοινωνικές Τομές» και «Ο Πυρσός» 2018 με ενδιαφέρουσα ύλη για εφήβους, νέους και ενήλικες. Τιμώνται ο μεν πρώτος 20 ευρώ και ο δεύτερος 12 ευρώ. Διατίθενται σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων. Πληροφορίες τηλ. 27410-29663.

Επένδυσε στην εμπιστοσύνη Του

Φίλε και φίλη,

Η εξέλιξη της ζωής μας, τόσο της εδώ όσο και της μέλλουσας, εξαρτάται από τη στάση που κρατά ο καθένας μας απέναντί της. Αν ο άνθρωπος εκλάβει τη ζωή του ως δώρο Θεού και εργαστεί για τη σωτηρία του, τότε μπορεί να πετύχει την ολοκλήρωσή του. Αν πάλι τη δει ως καταναγκασμό σε κάτι που δεν ρωτήθηκε και σταθεί ασύνετος και αγνώμων έναντι Θεού και ανθρώπων, τότε κινδυνεύει να κηλιδώσει την πορεία του.

Είναι γνωστή η διήγηση για τρεις ανθρώπους που εργάζονταν σε μία σκληρή και επίπονη εργασία σενταμάρι. Έσπαγαν και οι τρεις πέτρες. Ζούσαν και οι τρεις από τη δουλειά την οικογένειά τους. Ο καθένας τους όμως την αντιμετώπιζε με διαφορετικό τρόπο. Κάποτε ρωτήθηκαν γι' αυτό: «Βαριά και δύσκολη η εργασία σας! Πώς την αντιμετωπίζετε;» Ο πρώτος απάντησε: «Βλαστημώ την ώρα και τη στιγμή που έπιασα εδώ δουλειά. Απαίσια και δεν πληρώνουν καλά». Ο δεύτερος απάντησε: «Πολύ σκληρή δουλειά είναι αλήθεια και τα χρήματα λίγα. Όμως με αναπαύει η σκέψη ότι με την πέτρα αυτή χτίζονται σπίτια για να στεγάσουν

οι άνθρωποι τη ζωή και τα όνειρά τους και παρηγοριέμαι». Και ο τρίτος απάντησε: «Καλή και ευλογημένη δουλειά, όπως κάθε δουλειά. Αν και έχει τη δυσκολία της, με ανταμείβει η σκέψη ότι με αυτή την πέτρα χτίζεται μία μεγάλη εκκλησία για να στεγάσουν οι άνθρωποι την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη τους στον Θεό. Ας είναι δοξασμένο το όνομά Του».

Ας έλθουμε στη δική μας ζωή. Την αναγνωρίζουμε άραγε ως δώρο Θεού που μας το εμπιστεύτηκε; Κάθε νέο χρόνο αισθανόμαστε ως ευεργεσία την παράταση που μας δίνει, για να διορθώσουμε τα λάθη μας και να αξιοποιήσουμε προς δόξαν Του το δώρο Του; Ας θυμηθούμε την παραβολή των ταλάντων. Και οι τρεις δούλοι έλαβαν κατά τη δυνατότητά του

Κάθε Μήνα

*«Ἐφ' αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ!
ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·
εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.» (Ματθ. κε', 21)*

ο καθένας ένα μερίδιο. Άλλος πήρε πέντε τάλαντα, άλλος δύο, άλλος ένα. Ο κύριός τους δεν έδωσε καμία εντολή - υπόδειξε πώς να τα διαχειριστούν. Το άφησε στη δική τους διακριτική ευχέρεια, σεβόμενος την ελευθερία τους. Εκείνοι θα μπορούσαν να σκεφτούν ως δούλοι και να τα θάψουν, για να τα ασφαλίσουν μέχρι ο κύριος να επανέλθει. Θα μπορούσαν επίσης να τα επενδύσουν, για να επωφεληθούν οι ίδιοι μόνοι τους τα όποια κέρδη, χωρίς να το γνωρίζει εκείνος και να του επιστρέψουν απλά το κεφάλαιο. Θα μπορούσαν ακόμα να τα υπεξαιρέσουν και να εξαφανιστούν, για να τα χαρούν όπως ήθελαν, σε μία εποχή που δύσκολα θα τους έβρισκε ο κύριός τους. Και ποιος ξέρει τι άλλο θα μπορούσαν να σκεφτούν... Όμως, δύο από τους τρεις φρόντισαν να τα διαχειριστούν κοπιάζοντας έντιμα προς όφελος του κυρίου τους. Εργάστηκαν και τα διπλασίασαν, τιμώντας την εμπιστοσύνη του. Ο τρίτος ενέργησε διαφορετικά. Έθαψε το τάλαντο, σκεπτόμενος σαν δούλος πονηρά για τον κύριό του, παρόλο που είχε δείξει και σε εκείνον εμπιστοσύνη.

Εμείς πώς αντιμετωπίζουμε τις πάσης φύσεως ευεργεσίες του Θεού; Τιμούμε την εμπιστοσύνη Του ή μήπως καταχρώμεθα τον χρόνο της ζωής που μας αναθέτει να διαχειριστούμε και τα πλούσια αγαθά Του; Μήπως υποτιμούμε και αψηφούμε την αγάπη Του και τη φροντίδα Του; Η ανθρώπινη εμπειρία καταδεικνύει ιστορικά την αγνωμοσύνη ως απότοκο της ευεργεσίας. Ας μην το επαληθεύσουμε. Άλλωστε η παραβολή φανερώνει ότι η δικαιοσύνη του Θεού ανταμείβει πάντα όσους επενδύουν στην εμπιστοσύνη Του.

Η μάνα

Είπαν του ήλιου
«γιορτάζει η μάνα»
κι εκείνος βάλλθηκε με φως
τη γη να ντύνει.
Είπαν της θάλασσας
«γιορτάζει η μάνα»
κι αμέσως έγινε
η φουρτούνα γαλήνη.
Το 'μαθαν τα πουλιά,
«γιορτάζει η μάνα»
και το τραγούδι τους
ξεχείλισε πλημμύρα.
Το 'μαθαν τα άνθη,
«γιορτάζει η μάνα»
και μοσχοβόλησε η πλάση
χίλια μύρα.
Τ' άκουσε η βροχή,
αλλά δεν έκλαψε,
δάκρυ δεν κάνει
να κυλήσει αυτή τη μέρα.
Τ' άκουσε ο ουρανός κι
άνοιξε διάπλατα,
πείτε ευχές, μύριες ευχές
για τη μητέρα.

Γεώργιος Μαρτινέλλης

Στις 27 Ιανουαρίου το απόγευμα μερικοί από εμάς είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε στην Κόρινθο μια ενδιαφέρουσα εσπερίδα για το θέμα των εκτρώσεων. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του Συλλόγου «Ο Απ. Παύλος» και την συνεργασία του πανελλαδικού κινήματος «Αφήστε με να ζήσω» και άλλων σωματείων της περιοχής μας, μεταξύ των οποίων και των Εκπαιδευτηρίων μας. Απέβλεπε στην ενημέρωση του κοινού σχετικά με το φλέγον αυτό θέμα και προέβαλε το δικαίωμα που έχει στη ζωή το αγέννητο παιδί, κάτι που στις μέρες μας παραθεωρείται με βάνανσο τρόπο.

Η εσπερίδα περιελάμβανε τρεις ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες εισηγήσεις με διαφορετική επιστημονική προσέγγιση:

► Η πρώτη ομιλήτρια, η κα Παναγιώτα Χατζηγιαννάκη-Τσαγκαροπούλου, ιατρός πνευμονολόγος, μας παρουσίασε την **ιατρική και επιστημονική πλευρά των εκτρώσεων** και τους τρόπους πραγματοποίησής τους. Αναφέρθηκε, επίσης, στις σοβαρότατες ψυχολογικές επιπτώσεις που προκαλούνται από τις αμβλώσεις στις μητέρες αλλά και την απάνθρωπη δοκιμασία που περνούν τα έμβρυα λίγο πριν θανατωθούν. Είδαμε πραγματικά πολύ σκληρές εικόνες αναφορικά με τους διάφορους τρόπους έκτρωσης.

► Ο δεύτερος ομιλητής, ο κος Γεώργιος Ρούντας, δικηγόρος, μας παρουσίασε την **νομική πλευρά των εκτρώσεων** και υπέδειξε τις αντιφάσεις που υπάρχουν στους νόμους και τα διατάγματα για το ζήτημα. Συγκεκριμένα, επισήμανε ότι ενώ υπάρχουν νόμοι που προστατεύουν την έγκυο γυναίκα και το έμβρυο που φέρει, άλλοι, νεότεροι νόμοι, αφήνουν τα έμβρυα στερημένα προστασίας και δικαιωμάτων.

► Ο τρίτος και τελευταίος ομιλητής, ο κος Ιωάννης Θαλασσινός, μαθηματικός και αντιπρόεδρος της «Πανελλήνιας Ένωσης Φίλων των Πολυτέκνων», παρουσίασε την **θεολογική – θρησκευτική άποψη για τις εκτρώσεις** σύμφωνα με τη διδασκαλία των πατέρων της Εκκλησίας και των Οικουμενικών Συνόδων, διανθίζοντας την ομιλία του με πρόσφατα σχετικά περιστατικά από τη ζωή σύγχρονων αγίων. Επικεντρώθηκε όχι μόνο στην σημασία της ζωής των εμβρύων αλλά και στην ύπαρξη ψυχής από την στιγμή της σύλληψης.

Μέσα από την εκδήλωση, μάθαμε, αρχικά, ότι κάθε χρόνο στην Ελλάδα γίνονται τουλάχιστον 300.000 εκτρώσεις και αυτές είναι μόνο οι χειρουργικές, ενώ 40.000 γυναίκες πεθαίνουν παγκοσμίως από τις εκτρώσεις, παρά το γεγονός ότι

(συνέχεια στην σελ.8)

«ΦΙΛΟΘΗΗ ΜΠΕΝΙΖΕΛΟΥ Η ΑΘΗΝΙΩΤΙΣΣΑ» ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΕΡΟΥΣΗ

Η αγία Φιλοθέη καταγόταν από πλούσια αλλά και ευσεβή οικογένεια. Από μικρή ήταν ταπεινή και ώριμη και ήθελε να βοηθάει τους άλλους ανθρώπους. Χαρακτηριστικό γεγονός από την παιδική της ηλικία ήταν ότι χάρισε το ακριβό αρχοντικό παλτό της σε κάποια ζητιάνα που συνάντησε στον δρόμο. Οι γονείς της, μεγάλοι σε ηλικία, βιάστηκαν και την πάντρεψαν σε πολύ νεαρή ηλικία, για να την προστατέψουν, καθώς μάλιστα ζούσαν στη δύσκολη εποχή της τουρκοκρατίας. Ο γάμος της επεφύλαξε πολλές δυσκολίες και λύπες από τον άντρα της. Μετά όμως από 3 χρόνια ο άντρας της πέθανε και η Φιλοθέη γύρισε στο πατρικό της σπίτι, ενώ αντιστάθηκε σθεναρά σε νέες απόπειρες για αποκατάσταση. Όταν μετά από 10 χρόνια πέθαναν και οι γονείς της, η Φιλοθέη δόθηκε ολοκληρωτικά στον Θεό, τον οποίο ποθούσε να υπηρετήσει. Έγινε μοναχή, μετέτρεψε το πατρικό της σπίτι σε μοναστήρι και σ' αυτό άρχισαν να βρίσκουν καταφύγιο πολλές κοπέλες, χριστιανές αλλά και τουρκάλες. Σιγά σιγά, βλέποντας τις πολλές ανάγκες που υπήρχαν γύρω της, ίδρυσε ορφανοτροφείο, νοσοκομείο, γηροκομείο και σχολείο. Πάθαινε στα κορίτσια ραπτική και κέντη-

μα, κάτι πρωτόγνωρο και πρωτοποριακό για την εποχή. Το κοινόβιό της έφτασε να έχει 200 μοναχές! Το έργο της έγινε φυσικά γνωστό και οι Αγαρηνοί ζητούσαν ευκαιρία να το καταστρέψουν. Κάποτε συνέλαβαν, φυλάκισαν και βασάνισαν την αγία, με την παρέμβαση όμως επίσημων ελλήνων την ελευθέρωσαν. Αλλά όχι για πολύ. Στη διάρκεια μιας αργυπνίας όρμησαν στον ναό του μοναστη-

ριού, έσυραν την αγία έξω, την μαστίγωσαν με μανία και την άφησαν μισοπεθαιμένη. Η αγία σε λίγες μέρες υπέκυψε στα τραύματά της. Ήταν 19 Φεβρουαρίου 1589 μ.Χ.

Είκοσι ημέρες μετά από την κοίμηση της Αγίας, ο τάφος της ευωδίαζε. Όταν μετά από ένα έτος έγινε ανακομιδή, το τίμιο λείψανό της

βρέθηκε σώο και ακέραιο. Σήμερα φυλάσσεται στον Μητροπολιτικό Ναό των Αθηνών, όπου μπορούν οι χριστιανοί να παίρνουν την ευλογία αυτής της μεγάλης αγίας που ευεργέτησε με μοναδικό τρόπο τον λαό της πόλης της. Τα σημάδια από το πέρασμά της έχουν μείνει ανεξίτηλα στην Αττική στις περιοχές Καλογρέζα, Φιλοθέη, Ψυχικό.

Μαρία Ποσχοβίτη, Α' Λυκείου

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μία ηλιόγεννητη καλότυχη βασιλοπούλα, που ζούσε μέσα στα βελούδα, στα μετάξια και στα όνειρα... Ρηγούλα τ' όνομά της, που πα' να πει βασιλοπούλα. Παλάτι της, το αρχοντικό των Μπενιζέλων.

Νανούρισμα να κοιμηθεί το καλότυχο, ο «μαρμαρωμένος βασιλιάς». Έτσι θα μπορούσε ν' αρχίσει κανείς ν' ανιστορεί τον βίο της Άγιας Φιλοθέης, της Κυράς.

Οι χρόνοι που γεννήθηκε η Ρηγούλα ήταν οι χρόνοι που «όλα τα 'σκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά». Ήτανε τότες οι χρονιές που «σβυσμένες όλες οι φωτιές οι πλάστρες μες στη χώρα». Ήτανε τότες που ο Σταυρός πολεμούσε με τα μισοφέγγαρα.

Μεγάλο το έχει του γονιού κι η μόνη κληρονόμος η Ρηγούλα. Πρέπει λοιπόν, ανάλογα στο γένος και στα πλούτη της, να μορφωθεί η μοναχοκόρη των Μπενιζέλων. Και μεγαλώνει, βασιλοπούλα ίδια η Ρηγούλα και φτάνει τη στιγμή που οι γονείς όλου του κόσμου ονειρεύονται να παντρευτεί! Κακοπαντρεύεται όμως η μοσχοθυγατέρα και στον τρίτο χρόνο πεθαίνει ο άνδρας της. Μα κι οι γονείς της πέθαναν κι αυτοί και μένει έτσι ολομόναχη στον κόσμο. Τη θλίψη της, την πίκρα της, όμως, η Ρηγούλα την κάνει κινητήρια δύναμη.

Η πίστη της νερό φουσκωμένο, μπόλικο τρέχει και, πριν φανεί ένας Κοσμάς Αιτωλός, πριν έρθει ο Ευγένιος Βούλγαρης, ο Μηνιάτης, πρώτη αυτή πιάνει το ασύλληπτο πως όποιος χαθεί για την Ορθοδοξία πρέπει να θεωρηθεί χαμένος και για το Γένος. Πετάει μ' απόφαση τα ρούχα της Αθηναίας κυράς

η Μπενιζέλου, μαζί πετάει και τ' όνομά της, το Ρηγούλα, φορεί τα ρούχα της καλογριάς, φορεί κι ένα καινούργιο όνομα: Φιλοθέη η Αθηναία.

Και η μεγάλη περιουσία των Μπενιζέλων χρησιμοποιείται για να χτιστεί ο Παρθενώνας της Φιλοθέης. Στην αρχή έχει πλάι της τις υπηρέτριες του πατρικού της, τις μαθαίνει τέχνη και γράμματα. Σιγά σιγά στην καρδιά της Τουρκοκρατημένης Αθήνας δημιουργείται μια Πρόνοια που όμοιά της και πλάι της μονάχα η Βασιλειάδα μπορεί να σταθεί. Δια-

κόσιες κοπέλες, από τα πρώτα σπίτια της Αθήνας, αφήνουν μισοτελειωμένα τα προικόπανα κι έρχονται πλάι στην Κυρά. Γιατί, Κυρά ονομάζουν οι Αθηναίοι την καλογριά τους.

Φτιάχνει το πρώτο γηροκομείο της Αθήνας πλάι στο μοναστήρι κι ανάβει έτσι το πρώτο φως μες στην Αθήνα. Για τα παιδιάάλι, που θα κρατήσουν όλο το βάρος του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας, άλλο κτίριο, να μάθουν τέχνη, γράμματα, να μάθουν πως είναι Χριστιανοί κι Έλληνες. Και μόλις μπαίνουν σε

αυλάκι αυτά, σηκώνει τα μανίκια η Φιλοθέη και φτιάχνει Νοσοκομείο μα και ξενοδοχείο με την παλιά, την πρώτη έννοια της λέξης. Για τους ξένους, τους γυρολόγους, που καθώς γύριζαν στον τόπο τους, λέγαν πως κάτι καινούργιο γίνεται στην Αθήνα. Κι ο οδοιπόρος, που πορευότανε κάτω από το λιοπύρι της Αττικής και ξεραίνονταν τα σωθικά του από τη δίψα, έβρισκε πηγή να δροσιστεί απ' το πηγάδι που άνοιξε η Κυρά έξω από την Αθήνα, το «Ψυχικό».

Την Κυρά, που την ξέρουν πια οι Έλληνες μα και οι Τούρκοι, που ψάχνουν να βρουν

αφορμή να την τσακίσουν την καλογριά. Και βρήκαν την αιτία:

Κάτι Ελληνοπούλες, που τις είχαν αρπάξει οι αλλόθρησκοι, θέλουν να σώσουν την πίστη τους. Προσπέφτουνε στην ηγουμένη. Τις κρύβει η Κυρά, μα πιάνεται απ' τους Τούρκους που τη βασανίζουνε σκληρά, «την πίστη σου ή τη ζωή σου». Μα άρχοντες σεβαστοί μιλούν στους Τούρκους κι ημερεύουνε έτσι τ' αργίμια.

Και λεύτερη η καλογριά, ξεκινάει να πάει απέναντι στη Τζια, να ετοιμάσει και εκεί μοναστηράκι. Εστία αντίστασης στον κατακτητή και τον αλλόθρησκο.

Βράδυ, παραμονή του Διονυσίου του Αρεοπαγίτη ήτανε, συνάχτηκαν για ολονυχτία οι

καλογριές και τότες ήτανε που σπάσανε τις πόρτες οι αντίχριστοι. Την πιάσανε, την χτύπησαν τόσο, όσες ήταν και οι καλωσύνες της και πεθαμένη, πες, την παρατήσανε. Βοτάνια, γιατροσόφια της βάζαν στις πληγές οι καλογριές, μα η βουλή του Θεού ήταν ν' αναπαυτεί ο εργάτης Του. Στις 19 Φεβρουαρίου ξεκουράστηκε.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια ηλιόγεννητη καλότυχη βασιλοπούλα, που ζούσε μέσα στα βελούδα, στα μετάξια και τα όνειρα. Και πούλησε τα βελούδα, τα μετάξια και τα όνειρα. Και πούλησε τα βελούδα και τα μετάξια και τα 'κανε σπιτικό για τους κατατρεγμένους.

Μια φορά κι έναν καιρό, μαζί μας επερπάτησε μία Γυναίκα, άξια Γυναίκα να την πεις, μαζί μας επερπάτησε η Οσία Φιλοθέη.

(περ. «Πειραϊκή Εκκλησία», Φεβρ.2001)

(συνέχεια από την σελ.5)

Αφήστε με να Ήθω

υποστηρίζεται ότι είναι ασφαλείς για την ζωή της μητέρας.

Επίσης, αναφέρθηκε ότι στο αγέννητο παιδί:

- από την 8η εβδομάδα όλα τα όργανα έχουν δημιουργηθεί,
- από την 10η εβδομάδα νιώθει πόνο,
- από την 18η ημέρα χτυπά η καρδιά του,
- από την 42η ημέρα ανιχνεύονται εγκεφαλικά κύματα.

Κι όμως κάποιες μητέρες θεωρούν το παιδί εξάρτημα του σώματός τους και το τοποθετούν σε δεύτερη προτεραιότητα. Αφαιρούν την ζωή του παιδιού τους υποκύπτοντας στην αδυναμία διαχείρισης των περιστάσεων και στις διάφορες εξωτερικές πιέσεις. Βέβαια, όπως τόνισαν και οι ομιλητές σκοπός της εκδήλωσης δεν ήταν να στοχοποιηθούν οι μητέρες ή ακόμη και οι γιατροί που προχωρούν σε εκτρώσεις, αλλά να γίνει αντιληπτό ότι τα αίτια είναι βαθύτερα.

Πρέπει να θυμόμαστε ότι χρειάζεται μια συνολική αλλαγή στάσης ζωής και γι' αυτό πρέπει να αγωνιζόμαστε σε προσωπικό επίπεδο για να βελτιώσουμε τον εαυτό μας και βέβαια να στηρίζουμε με όποιον τρόπο μπορούμε την ζωή του αγέννητου παιδιού.

Η ζωή είναι δώρο, όχι επιλογή.

Βασ. Ματζιάρη, Γ' Γυμνασίου

“ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΑΣ”

κοντά στους Αγίους

ΑΓ. ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ο Άγιος Μελέτιος γεννήθηκε το 310 στην Μελιτηνή της Μικράς Αρμενίας. Έγινε ιερέας και σύντομα εκλέχθηκε επίσκοπος Σεβαστείας. Λόγω όμως της σφοδρής αντιδράσεως των οπαδών του προηγούμενου Επισκόπου, παραιτήθηκε από το αξίωμα αυτό. Το 360 εκλέχθηκε Πατριάρχης Αντιοχείας. Φτάνοντας στην Αντιόχεια, η φήμη και ο σεβασμός στο πρόσωπό του ήταν τέτοιος, ώστε όλοι οι πιστοί βγήκαν στους δρόμους, για να τον υποδεχθούν και να λάβουν την ευλογία του. Στη νέα του έδρα παρέμεινε ένα μόνο μήνα, αφού οι αιρετικοί Αρειανοί έπεισαν τον Αυτοκράτορα Κωνσταντίνο να τον εξορίσει στην Αρμενία. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος εξαίρει τα αποτελέσματα της επιδράσεως του αγίου Μελετίου στους πιστούς της Αντιόχειας σε τόσο λίγο χρονικό διάστημα. Αναφέρει χαρακτηριστικά ότι ο άγ. Μελέτιος θεμελίωσε τόσο την πίστη και ενέβαλε τέτοιο ζήλο στους Χριστιανούς, ώστε, παρά τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν αργότερα από τους αιρετικούς, παρέμειναν αμετακίνητοι. Η εξορία του Αγίου τερματίστηκε στις αρχές του έτους 362, αλλά άρχισε νέα την άνοιξη του 365. Ο άγ. Μελέτιος είχε συχνή επικοινωνία με τον Μ. Βασίλειο. Επανήλθε στον πατριαρχικό θρόνο της Αντιόχειας το 379 και αμέσως συγκάλεσε Σύνοδο, η οποία ομολόγησε πίστη στις αποφάσεις της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου και καταδίκασε όλες τις αιρέσεις. Όταν ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος ο Μέγας συγκάλεσε στην Κωνσταντινούπολη τη Β΄ Οικουμενική Σύνοδο, ο Άγιος Μελέτιος κλήθηκε να λάβει μέρος στη Σύνοδο και μάλιστα ως πρόεδρός της. Αναπάντεχα όμως κοιμήθηκε λόγω ασθένειας πριν ολοκληρωθούν οι εργασίες της και πρόεδρος ανέλαβε ο Άγ. Γρηγόριος ο Θεολόγος. Το ιερό λείψανό του μεταφέρθηκε αργότερα με μεγάλη πομπή στην Αντιόχεια και εναπετέθη στον τάφο του Αγίου Μάρτυρος Βαβύλα, Επισκόπου Αντιοχείας. Η μνήμη του τιμάται στις 12 Φεβρουαρίου.

ΑΓ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ

Ο Όσιος Σεραφεΐμ γεννήθηκε στο Κουρσκ της Ρωσίας το 1959 και ονομάστηκε Πρόχορος. Οι γονείς του ήταν ευσεβείς και κληροδότησαν στον γιο τους την αρετή τους. Σε ηλικία 10 χρονών ο Πρόχορος άρχισε να μαθαίνει με ζήλο τα ιερά γράμματα αλλά αρρώστησε ξαφνικά βαριά, χωρίς ελπίδα αναρρώσεως. Τότε είδε την Παναγία, η οποία του υποσχέθηκε ότι θα τον θεραπεύσει. Και πράγματι το έκανε. Σε λίγα χρόνια ο Πρόχορος εγκαταλείπει το πατρικό του σπίτι και έρχεται να μονάσει στη Μονή του Σάρωφ. Η δοκιμασία του, προκειμένου να γίνει μοναχός, διαρκεί οκτώ χρόνια. Κείρεται μοναχός με το όνομα Σεραφεΐμ. Χειροτονείται ιερέας και αποδύεται με μεγαλύτερο ζήλο στον πνευματικό αγώνα. Τώρα πλέον, με την ευλογία του ηγουμένου του, αποσύρεται μέσα στο πυκνό δάσος του Σάρωφ, όπου περνάει 15 χρόνια σε τέλεια απομόνωση και αδιάλειπτη προσευχή. Τελειώνοντας την αναχωρητική ζωή επανέρχεται στη Μονή του και κλείνεται στο κελί του για άλλα 15 χρόνια. Μετά από αυτό, ώριμος πλέον στην πνευματική ζωή και γέροντας στην ηλικία, αφιερώνεται στη διακονία του πλησίου. Με την αυστηρή ασκητική ζωή του και τη φωτεινή μορφή του είχε προσελκύσει γύρω του ένα πλήθος χριστιανών. Τους δεχόταν όλους με αγάπη και όταν έβλεπε τα πρόσωπά τους αναφωνούσε «χαρά μου!». Εξομολογούσε, θέραινε και καθοδηγούσε. Εντύπωση προκαλεί ο γεμάτος πίστη και χαρά χαιρετισμός του «Χριστός Ανέστη» καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Είναι ο άγιος της αναστάσιμης χαράς. Κοιμήθηκε εν ειρήνη στις 2 Ιανουαρίου του 1833. Τα ιερά λείψανά του εξαφανίστηκαν κατά την οκτωβριανή επανάσταση, αλλά το 1991 επέστρεψαν στην ι. Μονή Ντιβέγιεβο. Την ευχή του να 'χουμε!

Μαρ.-Ανδρ. Ανδρέου & Δέσπ. Κόντη,
Α' Λυκ.

Νέο Συλλαλητήριο για το Μακεδονικό

Ένα ζήτημα που τον τελευταίο καιρό ταλανίζει τον Ελληνισμό είναι το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων. Εν όψει της δοκιμασίας αυτής του έθνους, το Σχολείο μας έδωσε την ευκαιρία σε όλους τους μαθητές να συμμετάσχουν και εκείνοι στο πράγματι ιδιαίτερα μεγάλο -παρά τις προσπάθειες κάποιων να υποβαθμίσουν την πραγματικότητα- Συλλαλητήριο που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα την 20ή του μηνός Ιανουαρίου. Η συμμετοχή αποφασίστηκε μετά από αίτημα μαθητών στη διεύθυνση του σχολείου.

Μεταφερθήκαμε στην Αθήνα με λεωφορείο. Κατεβαίνοντας εκεί που μας επέτρεψαν και προχωρώντας για το σημείο όπου θα στεκόμασταν κατά τη διάρκεια του συλλαλητηρίου, τραγουδούσαμε με στεντόρεια φωνή τραγούδια όπως «Μακεδονία Ξακουστή» κ.ά., προκαλώντας την επιδοκιμασία του κόσμου που μας άκουγε για την έκφραση του πατριωτισμού μας. Κάποιοι μας χειροκροτούσαν.

Σταθήκαμε πολύ κοντά στην εξέδρα και καθ' όλη τη διάρκεια του συλλαλητηρίου βροντοφωνάσαμε χωρίς να κουραζόμαστε και χωρίς να ξεχνάμε στιγμή τον σκοπό για τον οποίο ήμασταν εκεί.

Μετά από δύο ώρες της απόλυτα δημοκρατικής και ειρηνικής διαδήλωσής μας, τα πράγματα, από μέρους των υπευθύνων της Πολιτείας, πήραν άσχημη τροπή. Γινόταν χρήση κροτίδων αλλά και χημικών, δήθεν για να απωθηθούν κάποιοι ταραξίες, και η αντίδραση των αστυνομικών γινόταν όλο και εντονότερη, με τραγικό αποκορύφωμα να εκτοξεύσουν δακρυγόνα και χημικά στον κύριο όγκο του κόσμου που στεκόταν ειρηνικά. Πρέπει να αναφέρουμε πως οι διαδηλωτές ήταν άνθρωποι αξιοπρεπείς και απλοί, κυρίως οικογένειες με μικρά παιδιά αλλά και ιερείς και μοναχοί. Η κατάσταση που ακολούθησε ήταν αποκαρδιωτική, με τα μικρά παιδιά να κλαίνε, ηλικιωμένους να μην μπορούν να αναπνεύσουν, ανθρώπους να προσπαθούν να προστατευθούν και να προστατεύσουν τους πιο αδύναμους. Φυσικά ο κόσμος διαλύθηκε αγανακτισμένος. Και σαν μην έφταναν όλα αυτά, είχαμε κι άλλα επακόλουθα αυτής της ενέργειας λίγες ώρες αργότερα. Οι πολιτικοί μας ταγοί έσπευσαν σε σχολιασμούς σχετικά με το ποιόν των διαδηλωτών, δηλ. το ποιόν μας, χαρακτηρίζοντάς μας αφελείς, αναρχικά στοιχεία, κακοποιούς, κουκουλοφόρους και άλλα απαρά-

δε -
κτα, μόνο και μόνο
γιατί εκφράζαμε τη διαφωνία μας με τους
χειρισμούς τους σε ένα τόσο ευαίσθητο
εθνικό θέμα που μας αφορά όλους!..

Η κίνηση αυτή υπήρξε για μας σοβαρή
αφορμή για προσωπικό στοχασμό.
Όλο το υπόλοιπο της ημέρας σκεφτόμα-
σαν την αιτία γι' αυτό που συνέβη και
που πραγματικά μας εξέπληξε εντελώς
αρνητικά. Ήταν πραγματικά μία θλιβε-
ρή, απάνθρωπη και ανανδρη απόφαση εκ
μέρους αυτών που έχουμε εκλέξει για να
μας κυβερνούν! Βέβαια, εμείς από αυτό
το γεγονός πήραμε περισσότερη δύναμη
και στην επιστροφή μας τραγουδούσαμε
ακόμη πιο έντονα από ό,τι στην αρχή και
όσοι μας άκουγαν συγκινούνταν, τραγου-
δούσαν μαζί μας, χειροκροτούσαν και μας
βιντεοσκοπούσαν.

Στα πλαίσια των όσων δραματικών πε-
ριστατικών συνέβησαν θα θέλαμε να
αναφερθούμε στη στάση των καθη-
γητών μας, οι οποίοι δεν μας άφησαν
μόνους μας, δεν μας άφησαν ούτε
στιγμή να φοβηθούμε και στο μεγάλο
ξέσπασμα ήταν εκείνοι που μας έπια-
σαν από το χέρι και μας προστάτευ-
σαν.

Το συλλαλητήριο ήταν για όλους
μας μια ξεχωριστή εμπειρία, ένα μά-

θημα ζωής, που μας δίδαξε ότι η πατρίδα
θέλει αγώνα και η υπεράσπισή της πάντα
ήταν, είναι και θα είναι δύσκολη, είτε αυτό
σημαίνει πολύωρη ορθοστασία είτε αστα-
μάτητα δάκρυα από δακρυγόνα, είτε ακό-
μα και το να δώσεις τη ζωή σου. Η συμ-
μετοχή μας στο συλλαλητήριο δεν μας
καθιστά ήρωες ούτε άξιους θαυμασμού.
Είναι όμως χρέος όλων μας να μαχόμαστε
για το αυτονόητο. Να μένουμε άγρυπνοι
και να μην αφήνουμε ποτέ και κανένα να
διεκδικεί την πατρίδα μας για την οποία
αναρίθμητοι Έλληνες αγωνιστές έδωσαν
την ζωή τους. Να μην επιτρέπουμε σε κα-
νένα να μας ενοχοποιεί γιατί ζητήσαμε
σεβασμό σε αυτό που είναι αυταπόδεικτο
από την Ιστορία.

Τελικά, το συλλαλητήριο δεν έγινε
μόνο για να βροντοφωνάξουμε την αδι-
αμφισβήτητη ελληνικότητα της Μακε-
δονίας μας. Έγινε γιατί αγωνιζόμαστε να
διαφυλάξουμε τις αξίες μας και να τιμή-
σουμε την μνήμη των προγόνων μας. Ευ-
χόμαστε στο μέλλον αυτής της χώρας να
μην υπάρξουν άλλες Μακεδονίες. Αλλά
κι αν υπάρξουν, εμείς είμαστε έτοιμοι και
αποφασισμένοι να δώσουμε το παρών.

**Ανθία Κουργιαλή & Νεκταρία Τομαρά,
Γ' Λυκείου**

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Εκφράζουμε **θερμά συγχαρητήρια** στους συμμαθητές μας

**Νικ. Χρήστου, Γ' Λυκείου,
Βασ. Ματζιάρη, Γ' Γυμν. και
Κων. Κουργιαλή, Β' Γυμν.**

για τις επιτυχίες τους στον **μαθηματικό Διαγωνισμό «Θαλής»**
της Ελλην. Μαθηματικής Εταιρείας.

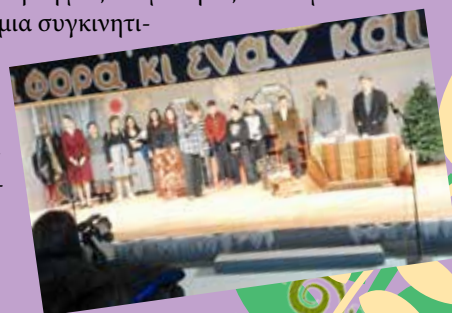
Μια αξιόλογη ευκαιρία είχαν στις αρχές Δεκεμβρίου οι Γονείς μας, καθώς σε συνάντηση Γονέων-Εκπ/κών που πραγματοποιήθηκε στο Σχολείο μας, για να δοθούν οι έλεγχοι προόδου α' τριμήνου, παρακολούθησαν πολύ ενδιαφέρουσα εισήγηση από τον Δρ. Ιω. Χουρσαλά, Καρδιολόγο, Αντιπρόεδρο Δ.Σ. του Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου και πατέρα συμμαθητών μας, για τον προαθλητικό έλεγχο που συστήνεται πλέον να γίνεται στους μαθητές. Ο έλεγχος έχει αποδειχτεί σωτήριος για την πρόληψη δυσάρεστων συνεπειών στην υγεία των παιδιών, που αθλούνται εντός και εκτός σχολείου.

Ο Όμιλος Ρητορικής του Σχολείου συνεχίζει τις εργασίες του ακάθεκτος. Αναμένουμε ότι το ταλέντο των μελών του θα αναδειχτεί στους αγώνες που πλησιάζουν.

Λίγο πριν τα Χριστούγεννα δόθηκε η ευκαιρία, σε όσους μαθητές το επιθυμούσαν, να συμμετάσχουν στο μυστήριο της ι. Εξομολογήσεως. Επίσης, συμμετείχαμε σε Εκκλησιασμό στον Οίκο Αγ. Χλόης, όπου στεγάζεται ο Παιδικός Σταθμός των Εκπ/ρίων μας. Μετά το πέρας της Θ. Λειτουργίας μάς πρόσφεραν εκεί κέρασμα και κατόπιν επιστρέψαμε στο σχολείο, όπου στην αίθουσα εκδηλώσεων άρχισε η χριστουγεννιάτικη γιορτή μας. Οι μαθητές του Γυμνασίου ανέβασαν τη θεατρική παράσταση «Μπαρμπα-Πανώφ», μια συγκινητική ιστορία που είχε πολλά να διδάξει. Ο μοναχικός τσαγκάρης μπαρμπα-Πανώφ, την ημέρα των Χριστουγέννων μοίρασε αγάπη βοηθώντας ανθρώπους που είχαν ανάγκη. Τα παιδιά ήταν εξαιρετικοί ηθοποιοί και με την ερμηνεία τους άγγιξαν τις καρδιές όλων. Η παράσταση έκλεισε με τις ωραίες φωνές των παιδιών της χορωδίας.

και δημιουργίας

μ. Δεκ. 2018 & Ιαν. 2019

Η προετοιμασία μας στο σχολείο για τον εορτασμό των Χριστουγέννων περιλάμβανε επίσης τον καθιερωμένο αγαπημένο στολισμό των τάξεών μας σε χαρούμενο κλίμα και την παρασκευή ενός μικρού γλυκού σοκολάτας. Αλλά δεν παραλείψαμε να στείλουμε τις ευχές μας για τη μεγάλη γιορτή των Χριστουγέννων και στους φίλους και συμμαθητές μας στη Ρωσία με χειροποίητες κάρτες που φτιάξαμε στο σχολείο γι' αυτούς, επιστρατεύοντας όλη μας την τέχνη.

Με την επιστροφή μας στο σχολείο μετά τις διακοπές κάναμε την κοπή της βασιλόπιτας. Όλοι χαρήκαμε την ευκαιρία αυτή, αλλά σίγουρα πιο πολύ χάρηκε ο σούπερ τυχερός, που βρήκε το φλουρί. Νομίζουμε πως δεν χρειάζεται πλέον να αναρωτιόμαστε ποιος είναι... Ευτυχώς, φέτος είναι στη Γ' Λυκείου!

Στο μάθημα της Οδύσσειας οι μαθητές της Α' γυμν. διαγωνίστηκαν στην κατασκευή της «Σχεδίας του Οδυσσέα». Χρησιμοποιήθηκαν πολλά και διαφορετικά υλικά, από καλαμάκια του καφέ μέχρι καλάμια! Κάθε σχέδια ήταν μοναδική και οι περισσότερες πολύ αξιόλογες.

Όταν τις ρίξαμε στη λίμνη του κήπου, κάποιες επέπλευσαν, ενώ άλλες βούλιαξαν... Οι τρεις καλύτερες επιλέχθηκαν με δυσκολία. Την γ' θέση κατέκτησε η σχεδία του Παν. Μίχα, που ήταν κατασκευασμένη από καλάμια. Τη β' θέση κατέκτησε η ξύλινη σχεδία με πανί του Κων. Τασινόπουλου. Τέλος, την πρώτη θέση πήρε η σχεδία του Χρ. Κούτρα, που ήταν ξύλινη και στο εσωτερικό της είχε φελιζόλ, για να επιπλέει καλύτερα. Για την κατασκευή της ακολουθήθηκε πιστά η περιγραφή του αρχαίου κειμένου. Ελπίζουμε να προκηρυχτούν και άλλοι τέτοιοι διαγωνισμοί.

Το παρών έδωσαν πολλοί μαθητές και εκπαιδευτικοί του σχολείου μας στο νέο Συλλαλητήριο που έγινε για τη Συμφωνία των Πρεσπών στις 20 Ιανουαρίου. Ήταν μια διαμαρτυρία ειρηνική, η οποία ζητούσε να εκφραστεί η γνώμη του λαού με δημοψήφισμα. Ωστόσο, με αφορμή ελάχιστους «αντιεξουσιαστές» που δημιουργούσαν προβλήματα, η αστυνομία τη διέλυσε με απαράδεκτο τρόπο κάνοντας χρήση χημικών. Αναλυτική ανταπόκριση σε άρθρο του παρ. τεύχους.

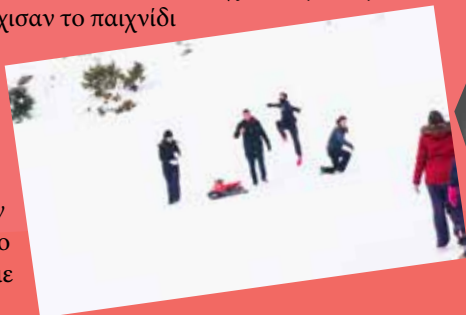
εκδηλώσεις χαράς και δημιουργίας

μ. Δεκ. 2018 & Ιαν. 2019

Στα τέλη Ιανουαρίου τα Εκπαιδευτήριά μας έκαναν μια χειμερινή εκδρομή στο Μαίναλο. Το Χιονοδρομικό Κέντρο του βρίσκεται κάτω από την ψηλότερη κορυφή του. Όταν φτάσαμε στο πανέμορφο χιονισμένο ελατόδασος, το σχολείο μάς πρόσφερε ένα γλυκό και αμέσως όλα τα παιδιά άρχισαν το παιχνίδι

με το υπέροχο χιόνι. Άλλα έπαιζαν χιονοπόλεμο και άλλα έκαναν βόλτες με έλκηθρα διαφόρων ειδών. Μέχρι και οι καθηγητές δεν άντεξαν στον πειρασμό και κατέβηκαν και αυτοί το βουνό με έλκηθρα, διασκεδάζοντας σαν μικρά παιδιά. Η μέρα κύλησε πολύ γρήγορα και ευχάριστα. Στον γυρισμό κάναμε στάση στο Λεβίδι, για να απολαύσουμε πίτες και σουβλάκια. Στην υπόλοιπη διαδρομή κάναμε έναν «ρητορικό αγώνα» για το αν το σουβλάκι πρέπει να λέγεται καλαμάκι. Γυρίσαμε στην Κόρινθο με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Οι μαθητές της Α' και της Β' Λυκ., στο πλαίσιο της Ερευνητικής Εργασίας για τον Εθελοντισμό που κάνουν, απέδειξαν ότι δεν έμειναν μόνο στο θεωρητικό κομμάτι του θέματος, αλλά ανέλαβαν πρόθυμα μια εθελοντική δράση που βελτίωσε άμεσα τον εξωτερικό χώρο του σχολείου: ένα πρωινό καθάρισαν την περιοχή γύρω από τους κάδους, που, εξαιτίας των έντονων ανέμων, είχε περιέλθει σε πολύ κακή κατάσταση. Φόρεσαν γάντια και μάσκες και... έπιασαν δουλειά! Έτσι ελπίζουν ότι θα συνεντίσουν όσους έχουν την κακή συνήθεια να ρυπαίνουν, ώστε να συμπεριφέρονται πιο υπεύθυνα.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος το Σχολείο μας συμμετείχε στη θ. Λειτουργία που έγινε στη Μητρόπολη Κορίνθου για τη μνήμη των Τριών Ιεραρχών, μέρα που δυστυχώς θεωρείται πλέον για τους Έλληνες μαθητές αργία. Μετά τον εκκλησιασμό, έχοντας πάρει την ευλογία των προστατών μας, γίναμε δεκτοί στην παρακείμενη αίθουσα, όπου ευγενικά μάς προσφέρθηκε κέρασμα. Αργότερα κάναμε στο σχολείο τη γιορτή μας. Παρακολουθήσαμε για τους σοφούς Ιεράρχες προβολή, την οποία έντυσε μελωδικά η χορωδία. Στο τέλος, απονεμήθηκαν στους κατόχους τους τα διπλώματα Η/Υ, αγγλικών και γαλλικών, που κατακτήθηκαν μέσα από προετοιμασία στα ενδοσχολικά φροντιστήρια. Μάλιστα, οι μαθητές των Γαλλικών γιόρτασαν την 100% επιτυχία τους φτιάχνοντας στην τάξη κρέπες με σοκολάτα και μπισκότο... Ανάλογο ποσοστό επιτυχίας, 100%, είχαν και οι συμμαθητές μας που συμμετείχαν σε εξετάσεις Αγγλικής Γλώσσας. Φίλοι και συμμαθητές μας, συγχαρητήρια! Και εις ανώτερα!

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος το Σχολείο μας συμμετείχε στη θ. Λειτουργία που έγινε στη Μητρόπολη Κορίνθου για τη μνήμη των Τριών Ιεραρχών, μέρα που δυστυχώς θεωρείται πλέον για τους Έλληνες μαθητές αργία. Μετά τον εκκλησιασμό, έχοντας πάρει την ευλογία των προστατών μας, γίναμε δεκτοί στην παρακείμενη αίθουσα, όπου ευγενικά μάς προσφέρθηκε κέρασμα. Αργότερα κάναμε στο σχολείο τη γιορτή μας. Παρακολουθήσαμε για τους σοφούς Ιεράρχες προβολή, την οποία έντυσε μελωδικά η χορωδία. Στο τέλος, απονεμήθηκαν στους κατόχους τους τα διπλώματα Η/Υ, αγγλικών και γαλλικών, που κατακτήθηκαν μέσα από προετοιμασία στα ενδοσχολικά φροντιστήρια. Μάλιστα, οι μαθητές των Γαλλικών γιόρτασαν την 100% επιτυχία τους φτιάχνοντας στην τάξη κρέπες με σοκολάτα και μπισκότο... Ανάλογο ποσοστό επιτυχίας, 100%, είχαν και οι συμμαθητές μας που συμμετείχαν σε εξετάσεις Αγγλικής Γλώσσας. Φίλοι και συμμαθητές μας, συγχαρητήρια! Και εις ανώτερα!

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος το Σχολείο μας συμμετείχε στη θ. Λειτουργία που έγινε στη Μητρόπολη Κορίνθου για τη μνήμη των Τριών Ιεραρχών, μέρα που δυστυχώς θεωρείται πλέον για τους Έλληνες μαθητές αργία. Μετά τον εκκλησιασμό, έχοντας πάρει την ευλογία των προστατών μας, γίναμε δεκτοί στην παρακείμενη αίθουσα, όπου ευγενικά μάς προσφέρθηκε κέρασμα. Αργότερα κάναμε στο σχολείο τη γιορτή μας. Παρακολουθήσαμε για τους σοφούς Ιεράρχες προβολή, την οποία έντυσε μελωδικά η χορωδία. Στο τέλος, απονεμήθηκαν στους κατόχους τους τα διπλώματα Η/Υ, αγγλικών και γαλλικών, που κατακτήθηκαν μέσα από προετοιμασία στα ενδοσχολικά φροντιστήρια. Μάλιστα, οι μαθητές των Γαλλικών γιόρτασαν την 100% επιτυχία τους φτιάχνοντας στην τάξη κρέπες με σοκολάτα και μπισκότο... Ανάλογο ποσοστό επιτυχίας, 100%, είχαν και οι συμμαθητές μας που συμμετείχαν σε εξετάσεις Αγγλικής Γλώσσας. Φίλοι και συμμαθητές μας, συγχαρητήρια! Και εις ανώτερα!

Οι Παρατηρητές: Γ. Τσουρουφλής, Α' Λυκ.,
Χρ. Κούτρας & Αχ. Κατσιλιέρης, Α' Γυμν.

Νέα από τις συναντήσεις μας

Κάθε Παρασκευή ευχαριστιόμαστε στο Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα την κάθε δραστηριότητα που κάνουμε. Η πρώτη μισή ώρα είναι πάντα αφιερωμένη σε παιχνίδια που οργανώνουν οι υπεύθυνοι και τα οποία είναι πρωτότυπα και πολύ διασκεδαστικά. Μας ψυχαγωγούν, αλλά και μας βοηθούν να κατανοήσουμε καλύτερα πτυχές που έχουν να κάνουν με το περιβαλλοντικό θέμα μας. Για παράδειγμα, πολύ διασκεδάσαμε με το παιχνίδι των σταθμών, στο οποίο οι σταθμοί είχαν σχέση με επαγγέλματα σχετικά με το δάσος (κυνηγοί, ξυλοκόποι, παραγωγοί μελιού, συλλέκτες ρετσινιού). Τον Ιανουάριο κάναμε και κοπή βασιλόπιτας της Ομάδας. Απολαύσαμε δύο νηστήσιμες και πολύ νόστιμες πίτες, που είχαν φτιάξει στο σπίτι δύο από τα κορίτσια της Περιβαλλοντικής.

Το δεύτερο μέρος του προγράμματος περιλαμβάνει συνήθως την παρουσίαση εργασιών που οι υπεύθυνοι έχουν αναθέσει σε μέλη της Ομάδας πάνω σε αντικείμενα

που έχουμε μελετήσει μαζί τους. Φέτος, λοιπόν, οι εργασίες μας είναι σχετικές με το δάσος και τα δέντρα, για τα οποία έχουμε ήδη αποκτήσει πολλές γνώσεις. Έχουμε χωριστεί σε 4 ομάδες, καθεμία από τις οποίες έχει το όνομα ενός είδους δάσους της χώρας μας και ασχολείται πιο ειδικά με το συγκεκριμένο είδος.

Μετά το θεωρητικό μέρος ακολουθεί το πρακτικό. Κάνουμε διάφορες εργασίες στον κήπο και στο θερμοκήπιο. Φροντίζουμε να τα διατηρούμε καθαρά και περιποιημένα και φυτεύουμε νέα φυτά, ανάλογα με την εποχή. Με αυτές τις εργασίες γινόμαστε υπεύθυνοι, μαθαίνουμε, συνεργαζόμαστε, βλέπουμε ως ένα βαθμό τι προσφέρει η φύση στον άνθρωπο.

Έτσι οι ώρες μας κυλούν ευχάριστα και δημιουργικά. Με ανυπομονησία περιμένουμε κάθε επόμενη συνάντηση.

**Μαρία Αντωνοπούλου &
Χριστίνα Γαρουφαλιά, Α΄ Γυμνασίου**

Συμβουλές ζωής

► **Άγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος:**

**Α. «Άρετής
ἀπούσης
ἅπαντα
περιττά.»**

**(Όταν η αρετή
απουσιάζει,
όλα τα άλλα είν-
αι περιττά.)**

Η αρετή είναι ό,τι καλύτερο στη Γη. Αν δεν είσαι ενάρετος, κανείς δεν σε θέλει πραγματικά. Το είπε από τότε ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: Όταν λείπει η αρετή όλα τα άλλα είναι περιττά. Ποια είναι αυτά τα περιττά: Ακόμα και το σπίτι σου, η οικογένειά σου, μπορεί και η ίδια η ζωή σου. Αν είσαι υποκριτής, φιλάργυρος και γενικά κακός και όχι ενάρετος, η ζωή σου καταστρέφεται, όπως κι εσύ ο ίδιος.

Χριστίνα Γαρουφαλιά

Όσο μεγάλα και να είναι τα κατορθώματα κάποιου, το πιο σημαντικό απ' όλα είναι να έχει αρετή.

Κατερίνα Νόσση

Με αυτή τη φράση ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος θέλει να μας δείξει ότι, ακόμα και οι πιο πλούσιοι άνθρωποι στη Γη να είμαστε, να έχουμε τα πάντα, δεν θα είμαστε ευτυχισμένοι, αν δεν έχουμε κάποιον δίπλα μας να τα μοιραστούμε, αν το μικρόβιο της κακίας και του εγωισμού έχει κολλήσει μέσα μας. Όλα θα είναι ένα

τίποτα, γιατί, χωρίς αγάπη και αρετή, τίποτα δεν έχει σημασία στη Γη.

Ελένη Αγγελή

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος θέλει να πει πως ό,τι κι αν κάνεις στη ζωή σου, όσα χρήματα και αν αποκτήσεις, άμα λείπει η αρετή από την καρδιά σου, όλα είναι περιττά.

Παναγιώτης Μίχας

Με αυτά τα λόγια ο Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος εννοεί ότι όσα χρήματα και αν έχεις, αν λείπει η αρετή από τη ζωή σου, τα υπόλοιπα είναι περιττά, άσκοπα και ανούσια πράγματα.

Χρήστος Κούτρας

Η φράση αυτή είναι σωστή, κατά τη γνώμη μου, επειδή χωρίς αρετή δεν μπορείς να πας στον Παράδεισο. Όταν ο άνθρωπος δεν έχει αρετή, τότε η ομορφιά, η γνώση, η εξυπνάδα, ο πλούτος, η επιτυχία και όλα τα άλλα πράγματα είναι περιττά.

Γιώργος Κληρής

Β. «Οὐχ ἡ περιουσία ἀλλὰ ἡ ἀρετὴ τὸν πλοῦτον ἐργάζεται.»

(Όχι η περιουσία αλλά η αρετή δημιουργεί τον πλούτο.)

Δεν φέρνει η περιουσία τον πραγματικό πλούτο αλλά η αρετή. Δηλαδή, αν έχεις όλα τα υλικά αγαθά και δεν έχεις αρετή, είσαι ο πιο φτωχός άνθρωπος του κόσμου.

Ευάγγελος Χατήρας

Με το παραπάνω κείμενό του ο Άγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος θέλει να μας περάσει ένα πολύ σημαντικό μήνυμα. Με λίγα λόγια μας εξηγεί πως τον πραγματικό πλούτο τον αποκτούμε όταν έχουμε μέσα μας αρετή, που είναι πολύ σημαντικό πράγμα στη ζωή μας. Δηλαδή η περιουσία ή αλλιώς τα πλούτη δεν μας προσφέρουν την αληθινή ευτυχία, την οποία θα είχε κάποιος, έχοντας αρετή.

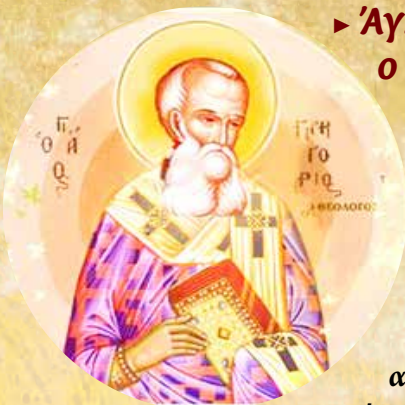
Μελιτίνα Μπαρμποπούλου

Το νόημα του κειμένου είναι ότι για να είμαστε πλούσιοι πνευματικά δεν έχουμε ανάγκη τα χρήματα αλλά την αρετή. Πρέπει λοιπόν και ο πλούσιος να έχει αρετή για να προοδεύσει στην πνευματική του ζωή.

Μαρία Αντωνοπούλου

Διαβάζοντας τα λόγια του Γρηγορίου του Θεολόγου και του Ιωάννη του Χρυσόστομου καταλαβαίνουμε πως ήταν πνευματικοί άνθρωποι, που αγαπούσαν την καθαρότητα και την αρετή. Σκέφτομαι πως δικαίως είναι προστάτες της παιδείας και τους τιμάμε ιδιαιτέρως την ημέρα της γιορτής τους. Είναι καλό να διαβάζουμε τα λόγια και τον βίο τους και να τους μιμούμαστε. Διότι στην εποχή μας βλέπουμε συχνά και διδασκόμαστε το τελείως αντίθετο. Δηλαδή πρώτα βάζουν οι άνθρωποι την επιτυχία και τον υλικό πλούτο, ασχέτως με το πώς αποκτήθηκαν. Επίσης, όταν κάποιος φέρεται άσχημα και μιλάει απρεπώς, συνήθως τραβάει τα βλέμματα των άλλων, αντί να περιφρονείται.

Δέσποινα Κοκκίνου

► **Άγ. Γρηγόριος ο Θεολόγος:**

«Κηρῶ τὰ ὦτα φράσσε πρὸς φαύλους λόγους.»

(Με κερὶ κλείσε τα αὐτιά σου στὰ ἄσχημα λόγια.)

Με αυτή τη ρήση του ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος μάς εφιστά την προσοχή στους κακόβουλους ανθρώπους και στα κακεντρεχή σχόλια που πολλές φορές θα αντιμετωπίσουμε στη ζωή μας. Όταν ακούμε άσχημες κουβέντες πρέπει να έχουμε το σθένος να τις ξεπερνάμε και να μην μπαίνουμε στη διαδικασία να απαντάμε, διότι έτσι δημιουργούμε έναν φαύλο κύκλο. Τόσο ισχυρή πρέπει να είναι η αποστροφή μας, που να μοιάζει σαν να έχουμε βάλει κερὶ στα αὐτιά μας.

Νίκη Μπουχούτσου

Τα άσχημα λόγια πρέπει να τα αγνοείς, διότι κάνουν κακό στην ψυχή σου.

Κων/νος Τασινόπουλος

Ο Άγιος Γρηγόριος μας συμβουλεύει να αδιαφορούμε στα άσχημα λόγια, καθώς υπάρχει κίνδυνος να συνηθίσει το αὐτὶ κάποιου ανθρώπου να ακούει άσχημα λόγια και στο τέλος να τα χρησιμοποιεί στην καθημερινότητά του.

Βασιλική Χουρσαλά

(Από τους μαθητές της Α' Γυμνασίου)

► Ευτυχία για μένα είναι να μπορώ να ζω την κάθε μέρα γεμάτη χαμόγελο, αγάπη και σεβασμό. Να ξέρω πως υπάρχουν άνθρωποι που αγαπώ και με αγαπούν και αυτό το δείχνουν έμπρακτα με την φροντίδα και την αφοσίωσή τους. Να είναι πάντα εκεί για μένα, για να γεμίσουν την ψυχή μου ασφάλεια, εμπιστοσύνη και χαρά, να μου σκουπίσουν τα δάκρυα από τα μάτια αν χρειαστεί, να με αγκαλιάσουν σφιχτά, για να μου διώξουν κάθε φόβο, αλλά και να μου υπενθυμίσουν πως η ζωή είναι μια κορυφή όπου πρέπει όλοι να φτάσουμε όρθιοι!

Δήμητρα Γεωργίου, Α' Γυμν.

► Η ευτυχία δεν ταυτίζεται με την χαρά και τον ενθουσιασμό. Γιατί δεν είναι κάτι εφήμερο. Σίγουρα όμως δεν είναι και μια μόνιμη κατάσταση, γιατί πάντα έρχονται στη ζωή μας δυσκολίες και εμπόδια που ανατρέπουν καταστάσεις. Για μένα, πραγματική ευτυχία σημαίνει όταν προσπαθώ και έχω κοπιάσει για κάτι χωρίς να τα παρατάω και, στο τέλος, να έρχονται έτσι τα πράγματα και να τα καταφέρνω όλα. Για παράδειγμα, όταν παίρνω έναν καλό βαθμό, αφού διαβάσω ποιοτικά, ή όταν μαθαίνω περισσότερες κινήσεις στην γυμναστική. Σίγουρα υπάρχουν πολλά πράγματα που μπορούν να κάνουν έναν άνθρωπο χαρούμενο,

αλλά η ευτυχία για μένα είναι, προσπαθώντας, να καταφέρνω τον σκοπό μου.

Μελίνα

*Μπαρμποπούλου,
Α' Γυμν.*

Τι σημαίνει πρα

► Ευτυχία είναι:

- Στιγμές που ζεις και μοιράζεσαι με τα αγαπημένα σου πρόσωπα, με την οικογένεια και τους φίλους σου.
- Τα άτομα που έχεις στη ζωή σου και είναι τα μόνα που μπορούν να σε κάνουν να νιώσεις πως πραγματικά αξίζει να προσπαθείς να γίνεσαι καλύτερος.
- Οι σχέσεις που βασίζονται στην εμπιστοσύνη και την αγάπη.
- Η έμπρακτη αγάπη του Χριστού προς τους συνανθρώπους μας, που μας δίνει δύναμη να τους αγαπήσουμε και εμείς το ίδιο και έτσι να είμαστε ευτυχισμένοι.

Παναγιώτης Πλατής, Α' Γυμν.

► Η πραγματική ευτυχία βρίσκεται στα πιο απλά πράγματα της ζωής.

πραγματική ευτυχία;

Μπορεί κανείς να είναι ευτυχισμένος ζώντας μια ήσυχη ζωή, περνώντας ποιοτικό χρόνο με την οικογένειά του, απολαμβάνοντας

την εργασία του, χαλαρώνοντας με πράγματα που τον γεμίζουν και τον ευχαριστούν. Ευτυχισμένος είναι ο αισιόδοξος άνθρωπος που χαίρεται με ό,τι έχει καταφέρει, από το πιο μικρό ως το πιο σπουδαίο, που προσπαθεί να βλέπει πάντα την θετική πλευρά της ζωής. Την ευτυχία μπορούμε να την αισθανόμαστε σε κάθε στιγμή και είναι ωραίο, όταν την νιώθουμε, να την μοιραζόμαστε και να μεταδίδουμε μέρος της και στους άλλους!

Νίκη Μπουχούτσου, Α' Γυμν.

► Ευτυχία για ένα παιδί είναι, κατά τη γνώμη μου, να μεγαλώνει σε ένα σωστό περιβάλλον. Δηλαδή να έχει γονείς και φίλους που να το αγαπούν και να το στηρίζουν στις επιλογές του. Επίσης, να έχει τα απαραίτητα υλικά

αγαθά (όπως φαγητό, στέγη, νερό κ.ά.) και τις ευκαιρίες να μορφωθεί. Ακόμη, για όλους τους ανθρώπους αλλά και για τα παιδιά, η ευτυχία βιώνεται όταν έχουμε μεταξύ μας αλλά και μέσα μας ειρήνη. Γιατί η ευτυχία του ανθρώπου εξαρτάται και από την ψυχική του κατάσταση. Γενικά, πιστεύω ότι ευτυχισμένος είναι ο χριστιανός άνθρωπος, ο οποίος έχει τη συνείδησή του καθαρή και βοηθάει τους συνανθρώπους του όπως μπορεί. Έτσι ζει πραγματικά αναπαυμένος και ειρηνικός, αλλά και με αυτόν τον τρόπο μεταδίδει και ο ίδιος χαρά στους γύρω του.

Μαρία Αντωνοπούλου, Α' Γυμν.

► Πιστεύω ότι η ευτυχία συσχετίζεται με την πίστη, την αλήθεια, την αγάπη. Όσο πιο αληθινά πιστός είναι ο άνθρωπος και ευχαριστημένος με όσα έχει, τόσο πιο ευτυχισμένος είναι. Για μένα προσωπικά η ευτυχία βρίσκεται στην οικογένειά μου, είναι οι γονείς μου που με έφεραν σε αυτή τη ζωή και από την πρώτη στιγμή κατάλαβα την αγάπη τους για μένα. Ευτυχία επίσης είναι οι φίλες μου, καθώς έχω μάθει πολλά πράγματα απ' αυτές και έχω βελτιώσει τον χαρακτήρα μου με τη βοήθειά τους. Τέλος για μένα ευτυχία είναι η χώρα μου, διότι η βάση του πολιτισμού ξεκίνησε από αυτήν.

Κυριακή Σκούρτη, Α' Γυμν.

Πώς να προστατεύουμε και να μην υποβαθμίζουμε ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ

Στις μέρες μας είναι αδύνατον να μην έχουμε ακούσει έστω και μία φορά στη ζωή μας για τη σημασία και τη συμβολή της γλώσσας στην καθημερινότητά μας, αλλά και για τις προσπάθειες που γίνονται με σκοπό την υποβάθμιση και την αλλοτρίωσή της. Θεωρούμε ότι σε έναν ορισμένο βαθμό είναι και δικό μας προσωπικό καθήκον να την διατηρούμε και να την προφυλάσσουμε. Ξέρουμε όμως τι προσπαθούμε να αποτρέψουμε;

Ωs γνωστόν, η γλώσσα αποτελεί για κάθε λαό θεμελιώδες κύτταρο της ταυτότητάς του που την διαμορφώνει και την διαφοροποιεί. Είναι ένα ζωντανό κομμάτι της καθημερινότητας αλλά και της προσωπικότητάς μας, που μας ενώνει μεταξύ μας, ενώ ταυτόχρονα μας διακρίνει από τους άλλους. Η αλλοίωση της γλώσσας την ίδια στιγμή συνεπάγεται την αλλοίωση του πολιτισμού και του χαρακτήρα ενός έθνους. Αυτό σημαίνει ότι αν η πλούσια και πολύμορφη ελληνική γλώσσα μας, με το πέρασμα του χρόνου και λόγω της αδιαφορίας μας, απλουστευθεί σε μεγάλο βαθμό, τότε θα επηρεάσει αναλόγως τον πολιτισμό, την τέχνη, τη σκέψη στη χώρα μας. Πώς θα καταφέρουμε να διατηρήσουμε ψηλά τον πνευματικό μας πολιτισμό, αν δεν μπορούμε πια να κατανοούμε τον τρόπο σκέψης των προγόνων μας;

Πώς όμως θα καταφέρουμε να προστατεύσουμε τη γλώσσα, ένα από τα στοιχεία που μας κάνουν Έλληνες και ξεχωριστούς; Κατά καιρούς έχουν γίνει προτάσεις για την κινητοποίηση του ενδιαφέροντος απέναντι στην γλώσσα μέσω πανελληνίων προγραμμάτων και διαγωνισμών και μέσω της ενημέρωσης για τη σημασία και τις επιπτώσεις που συνεπάγεται η υποβάθμιση της γλώσσας. Κράτος και ιδιωτικοί φορείς θα πρέπει να αναπτύξουν σχέσεις συνεργασίας, ώστε τουλάχιστον οι νεότερες γενιές, δηλαδή οι ενήλικοι του μέλλοντος, να εντρυφήσουν στον θησαυρό της γλώσσας μας, της ιστορίας μας, της παράδοσής μας. Η συνεργασία και η συντονισμένη προσπάθεια μπορούν να αποτελέσουν κλειδιά για την υπέρβαση κάθε εμποδίου.

Κλείνοντας, θέλω να επισημάνω ότι η υποβάθμιση της γλώσσας μας είναι ένα φαινόμενο που δεν πρέπει να είναι αμελητέο ούτε στο ελάχιστο και γι' αυτό θα πρέπει να μείνουμε σταθεροί στον στόχο μας και να μην καμφθούμε από τις κάθε είδους δυσκολίες που σίγουρα θα συναντήσουμε πασχίζοντας να διορθώσουμε αυτήν την δυσχερή κατάσταση. Ασχέτως με το τι μας επιφυλάσσει το μέλλον, κανείς δεν θα μας κατηγορήσει για τις προσπάθειες και τις ελπίδες μας.

Βασιλική Ματζιάρη, Γ' Γυμνασίου

Η ΦΙΛΙΑ

Είναι απαραίτητη στον άνθρωπο;

- Η φιλία είναι από τα σημαντικότερα αγαθά στη ζωή ενός ανθρώπου. Αυτό δικαιολογείται αρχικά από την ανάγκη του ανθρώπου για εκδήλωση της κοινωνικότητάς του και για ανθρώπινη επικοινωνία. Μέσα από τη φιλία ο άνθρωπος αποκτά την αρετή της αφοσίωσης, της αλληλεγγύης και του αλληλοσεβασμού. Γίνεται ειλικρινής και δίκαιος, με σκοπό τη σωστή ανάπτυξη φιλίας και αγάπης προς τον φίλο του. Επίσης νιώθει σιγουριά και μπορεί να μοιραστεί τις σκέψεις και τα συναισθήματά του. Με βάση τα παραπάνω παρατηρούμε πως η φιλία είναι απαραίτητη, βασική για τη ζωή ενός ανθρώπου.

Σοφία Χασάπη

- Ο κάθε άνθρωπος έχει ανάγκη δίπλα του άτομα, με τα οποία να μπορεί να μοιράζεται τις σκέψεις και τα συναισθήματά του, αναπτύσσοντας μια φιλία. Οι φίλοι νοιάζονται ο ένας για τον άλλο και βοηθούν στις δύσκολες στιγμές. Συνάμα καλ-

λιεργείται η επικοινωνία, η συνεργασία και η ψυχική επαφή. Ένας πραγματικός φίλος θεωρείται καταφύγιο, αφού κοντά του βρίσκεις ηρεμία και συντροφιά. Άλλωστε, ο ίδιος ο Αριστοτέλης είπε την φράση «ο άνθρωπος που ζει μόνος του είναι ή θηρίο ή θεός». Συμπερασματικά, η φιλική σχέση ανάμεσα σε δύο ή περισσότερα άτομα είναι απαραίτητη για την ζωή του ανθρώπου, αφού έτσι αυτός απομακρύνεται από τη μοναξιά και τη μιζέρια και έρχεται σε επαφή με τα άτομα που τον αγαπούν.

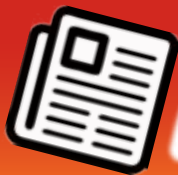
Δήμητρα Μήνου

- Η φιλία με τον συνάνθρωπο είναι απαραίτητη, γιατί κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει μόνος του και σύμφωνα με τα λόγια του Αριστοτέλη «ένας άνθρωπος που ζει μόνος του είναι ή θηρίο ή θεός». Όταν η φιλία είναι πραγματική, τότε ζούμε τη συντροφιά, την επικοινωνία, την ψυχική επαφή, την αλληλοβοήθεια, την εμπιστοσύνη και τη συνεργασία. Σε καμία περίπτωση δεν υπάρχει μοναξιά και αδιαφορία. Επιπλέον η φιλία κάνει καλό στη σωματική υγεία μας. Συνοψίζοντας, η φιλία αποτελεί το ωραιότερο αγαθό στην ανάπτυξη των ανθρώπινων σχέσεων και είναι αντίδοτο στη μοναξιά του ανθρώπου.

Γιώργος Παπαγεωργίου

(Από τους μαθητές της Β' Γυμνασίου)

ΜΑΡΙΝΟΣ ΨΩΜΑΣ. Με αφορμή ένα άρθρο του Ευαγγ. Κόκκινου στην έγκριτη εφημ. «Η Φωνή της Κορινθίας» με τίτλο

«Αυτοί που φεύγουν» πα-

ρουσιάστηκε σε πρωινό μήνυμα του Σχολείου μας η ζωή και το έργο τού αείμνηστου συμπολίτη μας Μαρίνου Ψωμά. Ο Μ. Ψωμάς απεβίωσε πρόσφατα, στις 15 Δεκεμβρίου 2018, αφήνοντας πίσω του ένα ξεχωριστό κοινωνικό και πνευματικό έργο. Η ζωή του υπήρξε ζωή προσφοράς. Δεν έπαψε να βοηθάει συνεχώς και διακριτικά όσους είχαν ανάγκη. Ακόμη σημαντικότερο, υπήρξε πρωτεργάτης στο κτίσιμο του Ιερού Ναού Αποστόλου Παύλου Αρχαίας Κορίνθου, δωρίζοντας το οικοπέδο για την ανέγερσή του. Διακονούσε ως ερασιτέχνης ιεροψάλτης για πάνω από σαράντα χρόνια. Κι ακόμα, χρίσθηκε εθελοντής οδηγός του Γέροντα π. Νεκταρίου, μεταφέροντάς τον ακούραστα στις καθημερινές εξορμήσεις του σε όλη την Κορινθία. Όλοι αυτοί οι τομείς της δράσης του παρουσιάστηκαν αναλυτικά στο σχολικό μας μήνυμα, που πήρε τον τίτλο «Οι ουσιαστικά νέοι άνθρωποι», που αξίζουν να είναι πρότυπα για μας τους νέους της εποχής μας. Ως κάτοικος της Αρχαίας Κορίνθου αισθάνομαι ευνοημένη που αυτός ο άνθρωπος έζησε στα μέρη μου και προσέφερε το υπέροχο έργο του και τον ιερό ναό όπου συχνά εκκλησιάζομαι και

που οι περισσότεροι από εμάς έχουν επισκεφθεί κατά την διάρκεια του καλοκαιριού. Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του και να δώσει ευλογία και παρηγοριά στην οικογένειά του.

Μαρία-Ανδρομάχη Ανδρέου

ΠΟΣΟ ΚΑΛΑΙΣΘΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ μας;

Όλοι γνωρίζουμε πως η συντριπτική πλειοψηφία των σχολικών κτηρίων

της χώρας μας πόρρω απέ-

χουν από το να είναι όμορφα και καθαρά. Ωστόσο, πέρσι το 1ο Δημοτικό Σχολείο της Αλεξανδρούπολης ξεχώρισε σε αυτόν τον τομέα. Μαθητές και εκπαιδευτικοί το μεταμόρφωσαν σε έναν πανέμορφο χώρο, ξεκινώντας από το εξωτερικό βήσιμό του. Το θέμα που επέλεξαν ήταν τα μελίσσια, δηλαδή ένας κόσμος συνεργασίας και εργατικότητας. Αναμφίβολα όμως το εντυπωσιακότερο στοιχείο του χώρου είναι η εξωτερική πόρτα του αύλειου χώρου, που έχει την όψη βιβλιοθήκης. Πάνω της μπορεί κανείς να αναγνωρίσει μερικά από τα πιο γνωστά έργα της παγκόσμιας και της ελληνικής λογοτεχνίας, όπως «Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες» του Ι. Βερν, «Ο Μικρός Πρίγκιπας» του Εξυπερύ κ.ά.

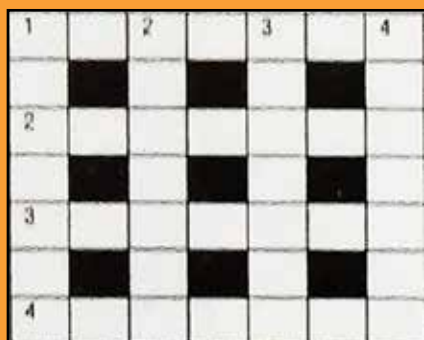
Ο δικός σας ρεπόρτερ...

Οι σπίθες του Πυρός

Αναγραμματισμένο σταυρόλεξο

Οι λέξεις αυτού του σταυρολέξου δίνονται αναγραμματισμένες, π.χ. ρεκακαλ=καρέκλα. Βρείτε τις και τοποθετείστε τις.

Οριζόντια: 1.ΑΑΑΓΚΠΡ 2.ΑΟΟΥΤΑΤ 3. ΑΙΟΥΛΠΤ 4.ΑΑΟΓΝΣΤ
Κάθετα: 1.ΗΙΟΛΠΣΤ 2.ΑΕΟΥΤΑΡ 3. ΙΟΟΥΤΝΝ 4.ΑΑΑΙΟΓΡ

Περισσότερο γράμμα

Αφαιρέστε από κάθε λέξη ένα γράμμα, ώστε αυτά που θα μείνουν, αν διαβαστούν στη σειρά, να δώσουν μια παροιμία.

ΜΑΣ, ΠΟΡΟΣ, ΣΟΚ, ΜΥΛΟΣ,
ΩΜΑ, ΣΥΡΟΣ, ΑΣ, ΚΥΚΛΟΣ,
ΟΛΜΟΙ, ΟΧΙ, ΣΕΚ, ΓΥΛΟΙ,
ΜΙΖΑ, ΓΕΑ, ΝΙΛΑ.

Αίνιγμα

Πόλη είναι το πρώτο μου,
βασιλιάς το δεύτερό μου
κι ένας πάλι βασιλιάς
είναι το σύνολό μου.
Τι είμαι;

Rebus

Βρείτε τη φράση που σχηματίζουν τα αντικείμενα που εικονίζονται.

Ανέκδοτα

• Σε ένα εστιατόριο μπαίνει ένας κύριος με δύο παιδιά. Κάθονται και παραγγέλνουν ...και του πουλιού το γάλα. Καλοτρώνε και σε λίγο ο κύριος πάει κοντά σε ένα γκαρσόνι και του λέει: «Πάω να φέρω κάτι από το αυτοκίνητο. Σε παρακαλώ, πρόσεχε λίγο τα παιδιά». Η ώρα περνάει και ο κύριος δεν επιστρέφει. Τότε το γκαρσόνι πάει νευρικό στα παιδιά και τους λέει: «Πότε θα γυρίσει ο πατέρας σας;» «Ποιος πατέρας μας;» λένε αυτά. «Αυτός μας βρήκε στο δρόμο και μας ρώτησε: 'Θέλετε να φάτε;' 'Θέλουμε', του είπαμε. Και μας έφερε εδώ...»

• Δύο φίλοι συζητούν:
-Με πονάει από χτες το μάτι μου, λέει ο ένας.
-Τι να σου πω, φίλε μου; απαντάει ο άλλος. Εμένα με πόνανε το δόντι μου και το έβγαλα!

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΑΣ ΣΤΑΘΜΟ

Εκπαιδευτικό πρόγραμμα στη
Δημοτική Βιβλιοθήκη

Γιορτή της Υπαπαντής,
Γιορτή της Μητέρας

Έτοιμη η φάρμα που
κατασκευάσαμε!

Φτιάχνουμε ταρτάκια με τον
ζαχαροπλάστη μας

Βάζουμε τη ζύμη στις θήκες

Ψωνίζοντας φρούτα και λαχανικά
του χειμώνα

Μήπως χρειάζεστε γιατρό;

Μας επισκέφτηκε ο ζωγράφος του
σχολείου μας!

Ο τροχονόμος επί το έργον

